

HELL'S TOUR +
EXPEDICE
95'

Krátce a stručně

Vážený účastníku EXPEDICE '95,
Dostala se ti do rukou velkopublikace, jejímž úkolem je prohloubit všeobecný zmatek v organizaci této velkolepé akce. Jak se ti již určitě doneslo, pojedeme letos zkontrolovat Dány, jestli opravdu chlastaj, jak praví přísloví. Pakliže ne, ukážeme jim, jak na to. Abychom se však cestou neztratili, máš na dalších stránkách rozepsáno, kudy se tam dostaneme. Na následujících stránkách se dozvíš, čím vycpat bagáž, abys nejel jen tak na lehko, kolik ukrojit z rodinného rozpočtu, abys bídně nezahynul na hlad a podobné velmi důležité i zcela nepodstatné informace.

Tak čtení zdar, nevzdávej se, jsi teprve na první straně.

© HELLSTOUR+
DIG 1995

ROZPOČET EXPEDICE 95

Doba trvání EXPEDICE 95' by neměla přesáhnout 31 dnů, pročež na základě nezvratného zjištění z let minulých a ověření si téhož z let současných, a to jak ve SPOLKOVÉ REPUBLICE NĚMECKO, tak na konzulátu DÁNSKÉHO KRÁLOVSTVÍ, byla po bedlivém zkoumání a několikanásobném kalkulování třesoucí se hamižnou rukou napsána tato cifra: 6.100,- Kč.

Částku doporučujeme rozdělit takto: 1.000,- Kč (v korunách) nechat na oba přejezdy ČR, zbytek velmi výhodně vyměň za DM.

Výměna platidel německých na dánská proběhne cestou.

POZOR! V PROZPOČTU NENÍ ZAHRNUTO POJIŠTĚNÍ !

To si zařídí každý sám v rozsahu odpovědnosti za škody způsobené jiné osobě a poskytnutí první pomoci.

Rozpočet na základě legálně , ale i nelegálně získaných podkladů sestavil M. Dig Mayer 1.6. 1995.

Trasa EXPEDICE 95'

Území ČR:	Zwikau
Praha	Weiss
Vypich	Gera
Zličín	Eisenberg
Sobín	Jena
Červ. Újezd	Weimar
Unhošť	Buchenwald
Kyšice	Ramsla
Vel. Dobrá	Berstedt
Doksy	Neumark
Kamenn. Žebrovice	Schlossvipach
Buchlovice	Sommerer
Nové Strašecí	Weissense
Ruda	Greuben
Lužná	Clingen
Rakovník	Waserthaleben
Senomlaty	Grossenehrich
Oráčov	Abtsbessingen
Jesenice	Veleben
Blato	Toba
Chýše	Grossbruchten
Žlutice	Kevla
Štědrá	Hupstadt
Toužim	Rudigershagen
Prvina	Gerinrode
Karlovy vary	Orbis
Děpoltovice	Ferna
Oldřichov	Teistungen
Perník	Duderstadt
Hor. Blatná	Seulingen
Stráň	Seeburg
Potůčky	Ebergotzen
	Waake
Území BRD:	Robingen
Schwarzenberg	Gotingen
Aue	Bovenden

Hardenberg
Sudheim
Northeim
Echte
Seesenlutter
Salzgitter
Braunschweig
Wolfsburg
Brome
Rohrberg
Salzwedel
Lubbov
Luchow
Dannenberg
Dahlenburg
Bleckende
Lautenburg
Schwarzenberg
Molln
Lübeck
Travemünde
Haffrug
Eutin
Poln
Preetz
Kiel
Gettorf
Eckernforde
Kappeln
Gelting
Flensburg

Území DK:

Krusa
Smedný
Farhus
Vejbaek
Gejla
Nybol

Rodekro
Norre hostrup
Horsbyg
Rangstrup
Neder Jersal
Over Jersal
Vojens
Jegerup
Kestrup
Kastva
Kolstrup
Stepping
Hojrup
Odis
Hoppeshuse
Holding
Vejle
Silkeborg
Viborg
Aalborg
Abybro
Thisted
Vestervig
Odby
Lemvig
Ferring
Sondervig
Hvide Sande
Norre
Nebel
Varde
Bramminge
Ribe
Skaerbaek
Hojer
Tonder

Území BRD:
Neukirchen
Dagebull
Ockholm
Bredstedt
Treja
Hollingstedt
Norderstapel
Erfde
Rendsburg
Jevenstedt
Nortorf
Neumünser
Bad Bramstedt
Lübeck
Schönberg
Gadebusch
Lutzow
Schwerin
Crivitz
Parchim
Putlitz
Pritzwalk
Tuchen
Havelberg
Sandru
Klietz
Sconenhausen
Fischenbeck
Redekin
Genthin
Karow
Tucheim
Ziesar

Buckau
Rottstok
Gorzke
Wiesenburg
Jeserig
Coswig
Worlinz
Oranienbaum
Judenberg
Grafenhainichen
Schopna
Bad Duben
Laubig
Eilenburg
Thallwitz
Wurzen
Nitzschka
Grimma
Colditz
Rochlitz
Narsdorf
Waldenburg
Langen
Callenberg
Lugau
Stollberg
Zwolnitz
Grünhain
Beierfeld
Schwarzenberg

Území ČR:
Dle času..

Seznam doporučených předmětů na EXPEDICI 95´

<u>předmět</u>	<u>zdůvodnění</u>
<i>jízdní rukavice .....</i>	<i>proti vzniku mozolů</i>
<i>trika dlouhorukávní.....</i>	<i>proti hmyzu a popáleninám od slunce</i>
<i>tepláková souprava.....</i>	<i>pro eliminaci přízemních mrazíků</i>
<i>kalhoty krátké i dlouhé.....</i>	<i>na reprezentaci ve stravovacích zařízeních armády spásy</i>
<i>ponožky silné i tenké.....</i>	<i>aby bylo co odstavovat do kouta</i>
<i>plavky.....</i>	<i>do vody</i>
<i>spodní prádlo.....</i>	<i>do sucha</i>
<i>kapesníky.....</i>	<i>kdybychom navštívili pohřeb</i>
<i>bunda (kabátek).....</i>	<i>pro případ náhodného překročení 80-té rovnoběžky</i>
<i>vhodnou obuv.....</i>	<i>v přeskáčích se jezdí špatně</i>
<i>ručník.....</i>	<i>na výrobu utíkáčích lana</i>
<i>mycí potřeby na člověka.....</i>	<i>na seškrabování hnusů a fujů z těla</i>
<i>nocovací vak.....</i>	<i>pro zažehnání nedobrych nočních vlivů</i>
<i>kari příbuzného.....</i>	<i>...kdybychom ulehli na ježka</i>
<i>nádrže na vodu a lůh.....</i>	<i>velbloudi si taky tahají hrby s sebou</i>
<i>ešus, lžíce, lžička.....</i>	<i>tak čisto, aby se dalo jíst ze země tam zase není</i>
<i>vaříč.....</i>	<i>ani v těchto zemích nepadá pečená strava sama...</i>

<i>nůž, otvírák.....</i>	<i>na zdolávání plechu dělicího nás od stravy</i>
<i>toaletní papír.....</i>	<i>aby bylo na co psát pozdravné dopisy</i>
<i>papír, tužka.....</i>	<i>až budeme psát světové dějiny</i>
<i>praporek ČR.....</i>	<i>aby si každý uvědomil, s kým má tu čest</i>
<i>provazy a řemeny.....</i>	<i>na nouzové připevnění čehokoliv</i>
<i>peníze.....</i>	<i>na kažení charakteru domorodců</i>
<i>cestovní pas.....</i>	<i>aby věděli koho si dovolili vyhostit</i>

pro nositele doupat

<i>ležák.....</i>	<i>nejlépe světlý</i>
<i>tepelný štít.....</i>	<i>na ochranu atmosféry před našimi rozpálenými těly</i>
<i>šňůry kotevní i křížové.....</i>	<i>to by bylo, abychom se konečně nezapletli</i>
<i>kolíky.....</i>	<i>pro kolíkování parcel</i>
<i>plachta.....</i>	<i>aby bylo do čeho chytat okolní vodu</i>
<i>pobočné světlo.....</i>	<i>na osvětlování boků</i>

Pro dokumentaristy

<i>fotopřístroj + filmy.....</i>	<i>na získávání inkriminujících obrázků</i>
<i>záznamový bloček.....</i>	<i>na získávání inkriminujících textů</i>

Pro tlumočníky

slovníky.....hebrejsko – maďarské

Vše doporučujeme zabalit do igelitů a teprve pak vložit do brašen.

© H.T.+ 1995

Použité kartografické materiály

Vojenská automapa

Druhé vydání
Naše Vojsko 1992

Okolí Prahy

Soubor turistických map
Kartografie Praha 1992

Atlas Európy

Slovenská kartografia 1980

Dänemark

Euro Cart 1992

Pravítko

Logarex 30 1989

Nit

Černá 300m 1994

Trpělivost

moje 1995

© Dig 1995

Tolik pozvánka...

kopcovitosti opravdu nechtěli. Dojeli jsme k obci Žilina. Je tu pole a na něm místo pro nás.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Žilina	45	1841	39,6	15,6

Ráno 18.7. úterý

Budíme se před devátou. Počasí vypadá celkem slušně, žádná zrada na obzoru. Odjíždíme. Neděje se nic, co by stálo za záznam. Cestou malinko sprchlo. Jsme úplně na kost... hádejte co! Před třetí hodinou zastavujeme na oběd. Vrchní se tváří, jako kdyby nikdy neobsluhoval vodníky.

Po obědě pokračujeme v jízdě. Zase chvilka přší. Navzdory tomu je postup zatím dobrý. Jedeme do strašného kopce. Najednou se ozvalo zachrupání a kovové třesknutí. Blanka za sebou táhne bezvládně visící řetěz. To je podruhé, co ho přetrhla, oprava trvá krátce. Odstranil jsem zničený článek, řetěz znovu spojil a jedeme dál.

Kromě občasných spršek se neděje nic mimořádného. Dojeli jsme do Toužimi a po neúspěchu při hledání hospody, kde by nás nasýtily, jsme popojeli za město, rozložili ležení, udělali polévku a klíh* a uložili se ke spánku.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Toužim	67,5	1936	99,4	14,7

Ráno 19.7. středa

Probudili jsme se opět před devátou (prázdniny budiž pochváleny). Posnídali jsme, sbalili noční předměty a jedeme. Kromě terénu, který je značně kopcovitý a počasí, se nezměnilo nic. Jede se poměrně dobře, nálada je skvělá, jsem spokojen.

---

* klíh je kalorická bomba husté konzistence, našedlé barvy chutnajícím jako čokoláda, převažuje v něm cukr. Ingredience a postup výroby podléhá utajení.

Dojeli jsme do Karlových Varů a koupili řetěz pro Blanku. Ne na její obojek, ale pro její kolo. Až bude někde nějaká vhodná chvíle, instalujeme jej na kolo.

Jsmo v lázeňském městě, jak se každou chvílí ujišťujeme na bilbordech, ale ovzduší plné smradu a odporných výparů ze všeho možného ani v Praze nemáme. Rychle pryč!

Jenomže ouha, ono je to tu do kopce. A to jsme ještě netušili, že 20 km.

Zastavili jsme na oběd a pokračujeme ve stoupání. Rychlost 5 – 7 km/h. HRŮZA! Do toho svítí slunce a je značné vedro. Navíc je tu spousta psychiku deptajících navazovaných horizontů. To je když máte před sebou horizont na dosah ruky, s maximálním vypětím k němu dojedete, abyste zjistili, že za ním nebo za zatáčkou, je další takový horizont. Někteří se tímto jevem baví (vid' Michale !!!) a jsou zklamáni, když kopce končí, jiní jsou z téhož důvodu šťastni.

Po dvaceti kilometrech a šestistých metrech jsme na vrcholu... kopce.

To, co jsme vyšplhali, teď sjíždíme. Pěkný, dlouhý a nepřehledný. A hle, támhle je cedule POZOR STÁTNÍ HRANICE a kus dál POTŮČKY. Takže jsme tady. Je 18.10. Ještě najdeme telefon, aby se Blanka mohla naposledy ozvat domů a najdeme nocleh. Telefon jsme našli, ale ne na kartu. Operativně jsme dojeli na nádraží, kde

nás nechali zatelefonovat poslední sbohem, a pak zajeli za vesnici, rozložili ležení, chvíli rozebírali proběhlý den a brzy zalehli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Potůčky	58,5	2005	68,8	15,0

Ráno 20.7. čtvrtek

Jak jsem již předeslal, stojíme cca 1km od hranic. Kolem půl deváté vstáváme, snídáme, balíme a jedeme nakoupit.

Naložili jsme bagáž jídlem a jedeme přes celnici... a jsme v Ostskoptchlandu (Východním Skopčlandu – do nedávna DDR).

Jede se skvěle. Svítí slunce, silnice je výborná, není si nač stěžovat.

Přijíždíme na předměstí AUE. Nastávají první potíže. Je vedro, mají to tu do kopce a po kostkách. Strašné! Jedeme dál. Vedro narůstá, povrch se mění... k horšímu, přesto ale neměníme rychlost postupu.

Malá pauza v AUE na vrcholu kopce.

V rytmu střídání prudkých dokopců a nesjízdných rozbitých silnic směřujících dolů jsme dospěli až do města GERA. Něco o ní:

Podle námi zjištěných faktů jde původně o slovanskou osadu, která

byla v roce 1237 povýšena na město. Za zmínku stojí historické centrum s barokní kašnou ze 17. století, radnicí z přelomu století šestnáctého a sedmnáctého. Z mladší historie je nutné se zmínit o tom, že toto starobylé město nám poskytlo první německou vodu, a to u tankstelle AVIA.

Pokračujeme. Slunce zapadlo, jede se lépe. Hledáme nocleh. Není to však jen tak. Krajina je kopcovatá bez jediného kousku lesa. Po snad nekonečných kilometrech navíc, se nám přeci jen povedlo pár stromů pohromadě najít. Území jsme prohlásili za les, obsadili jej, postavili ležení a ...

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Kleinesaara	64,5	2122	108	15,9

Ráno 21.7. pátek

Probudil jsem se, posunul se o půl metru a oddechl si. Konečně už nemám pod zádoma kámen. Postupně se probudili ostatní a začínají ranní činnosti.

Ve fázi snídaně přišel odkudsi velmi starý němčour a začal cosi vyprávět, přičemž se významně opíral o hůl. Sice jsme nechápali smysl jeho proslovu, ale pro všechny případy urychleně odjíždíme, než použije hůl jako zdůrazňovač svého momentálního rozpoložení. Je vedro. Postupujeme po trase, neděje se nic zajímavého. Prohlížíme si krajinu a hned ji hodnotíme...

Zastavujeme v JENĚ, kde chceme doplnit vodu.

JENA: původně slovanské sídliště, o němž jsou nejstarší zmínky v devátém století. Leží v lokalitě řeky SAALE mezi vápencovými pahorky. Z architektonických pozoruhodností jmenujme alespoň válcovou budovu univerzity, viditelnou ze všech částí města, barokní radnici, viditelnou pouze na náměstí, část hradeb s bránou JOHANNISTOR a věží jménem ANATOMICKÁ VĚŽ. Ta byla pojmenována po anatomických výzkumech, které v ní probíhaly. Ze světově známých osobností zde žil a tvořil J. W. GOETHE (1749 – 1832) básník, spisovatel a vědec. K nejznámějším dílům patří KRÁL DUCHŮ, ČARODĚJŮV UČEŇ, FAUST a další. V oblasti přírodních věd jsou historicky cenné jeho studie o morfologii rostlin a živočichů. Z básnických děl si připomeňme dílko RŮŽICKA.

Viděl chlapec rozkvétat
Planou růži v stráni,
Viděl na ní rosu stát,
Rozběhl se z ní radovat,
Podívat se na ni.

„Utrhnu tě, růže tam,
utrhnu tě v stráni!“
„Já tě hochu popíchám,
památku ti navždy dám,
nejsem na trhání.“

A ten divoch, má milá,
Utrhne ji v stráni,
Třebaže se bránila,
Do krve ho ranila,
Marně se mu brání.

Růže, růže, růžičko,
Rudá růže v stráni!

Proč jsme to tu vlastně zastavili... Aha, nemáme vodu. U tankstelle ARAL ji nemají v žádné z forem pro nás použitelné. Naštěstí byl naproti Mc Donald. Tam voda tekla a po nepatrném usměrnění zamířila do našich lahví. Pak jsme ve stínu odpočívali a prováděli drobné opravy. Je vedro!

Po patnácté hodině odjíždíme. Je ukrutné vedro. Kousek za městem teče mezi stromy potůček. Ne moc, ale teče. Namočili jsme sebe, věci na sobě a věci již lehce jeté lehce přemáchli. Bylo to nádherné. Pokračujeme v cestě. Zbývá 10 minut jízdy do kopce. Po jejich absolvování zjišťuji, že máme všechno, co jsme namočili, včetně věcí na sobě, suché na troud.

Jedeme dál. Slunce pálí, není se kam schovat. Na obzoru je benzínová pumpa DEA. Dojeli jsme k ní, vyjmuli prázdné láhve z držáků a Blanka s Michalem je šli naplnit. Kousek od vchodu na toalety stálo auto. Sotva zmizel Michalův stín, vystoupila z auta ženská. Věk tipuji kolem pětadvaceti, vysoká vychrtlá, blond, ostříhaná na blbečka a zamířila k obsluze stanice. Tam pronesla pár slov, vrátila se do auta a odjela. Z budky obsluhy vyšla vyzáblá postava, mlhavě připomínající ženskou ve věku mezi padesátkou a smrtí, spíš víc k horní hranici, a Michala s Blankou za neuvěřitelně

odporných, chrčivých zvuků, vyhodila. Ti mi později řekli, že to, co mi tolik dráždilo sluch bylo její mluvené slovo.

Jedeme tedy dál a vodu nabereme jinde. Smutné je, že nám dochází a ten zbytek je hnusně teplý. Situace není veselá.

V kritickém momentě jsme, na pokraji totálního vysušení, natrefili na tankstelle AVIA. To je ta firma, u které jsme už jednou vodu nabírali a tehdy nám vyšli maximálně vstříc. I zde byli ochotní a tak za několik okamžiků ujždíme dál.

Michal při konzultaci s mapou, kudy dál.

Vedro je opravdu úděsné. Je natolik intenzivní, že nám některé části silnic tečou naproti, přičemž nehovořím o tom, že na převážné části vozovek se boříme do rozbředlého asfaltu. Postup je pomalý. Jede se špatně.

V půl deváté zastavujeme a chystáme teplou večeři. Bude rýže a hovězí konzerva smíchaná s vepřovou.

Bylo to velmi dobré a přišlo to vhod. Sklízíme a jedeme.

Padla tma a po třech kilometrech zmizel povrch silnice. Byl vystřídán sypaným štěrkem. Ten však ani trochu byl nakloněn našemu postupu. Co chvíli uvěznil přední kolo, čímž dostal celý stroj do pádu, a všelijak jinak se nás snažil zastavit.

Po třech příšerných kilometrech tmou a štěrkem nastala změna. Štěrka byl vystřídán povrchem, na kterém dozajista pracoval výkvět

silničního stavitelství z doby vlády OTTO VON BIZMARCKA. Silnice byla tvořena naskládanými neopracovanými kameny, pevně vězícími v podloží cesty. Rozestupy mezi nimi byly od pěti do patnácti centimetrů. Připadáme si jak na testovacím polygonu pro pásová bojová vozidla. Je docela možné, že díky tmě jsme nevědomky zdolali i betonové jehliny - protitankové zátarasy. Ani nevím jak daleko jsme drkotali, když tu jsme najeli na asfalt. Teda ta úleva!!!!

Jedeme tmou a hledáme nocleh. Našli jsme jej na chmelnici. Ani nestavíme doupata a uléháme ke spánku.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Grossenehrich	58,5	2230	108,2	15,9

Ráno 22.7. sobota

Probudilo nás vedro. Zvolna se připravujeme k odjezdu. Slunce zalezlo za mrak a začalo kapat. Osvěžení se však nekonalo, protože voda padající z nebe byla teplá a po dopadu se okamžitě odpařila. To celé trvalo asi pět minut. Vzduch je prosycen párou jako v prádelně.

Po nějakém tom kilometru jsme zastavili u supermarketu. Slunce už zase pálí. Vešli jsme dovnitř a rázem se ocitli v jiném světě. Je tu chládek, příjemný vzduch a spousta lidí. Nakoupili jsme mléko, jogurty, hned jsme to taky zlikvidovali a jedeme dál.

Neděje se nic zvláštního. Povrch silnic je pořád otřesný, lidi blbý... Začal foukat západní vítr o rychlosti cca 30km/h. Nese s sebou déšť. My se snažíme uniknout rychlostí 10 km/h západním směrem, tedy přesně do středu mraku. Vede nás k tomu pořekadlo, že nejlepší obrana (v tomto případě proti dešti) je útok. A skutečně. Manévr byl úspěšný, zmokli jsme jen málo. Vlastně na nás dopadla jen voda, kterou propustily husté větve s listím stromu, pod kterým jsme se schovali.

Před půl šestou jsme překročili bývalé hranice mezi oběma Německy, naštěstí směrem na západ. Povrch silnic je teď rovný, hladký jede se dobře, rychlost postupu se zvýšila.

Po dvaceti svižných a pohodových kilometrech jsme zastavili na večeři. Byla polévka s chlebem. Pak jsme zajeli mezi pole

vzrostlého obilí, na cestě postavili ležení a zalezli. Po důkladném probrání všech detailů dne jsme po desáté v říši snů.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Lindau	51,5	2313	82,1	16,6

Ráno 23.7. neděle

Dneska provedeme kontrolu po pěti stech kilometrech. Samozřejmě hned jak vstanem a najíme se, abychom měli dost času na to se doopravdy probudit.

Vše probíhá nad očekávání dobře, hlavně proto, že kola jsou v podstatě v pořádku. Jen je seřizujeme.

Ve 13 hodin odjíždíme. Je strašné vedro, jede se normálně, tedy nic mimořádného.

Celý den jedeme rozhlížíme se, povídáme si, tu a tam odpočíváme, avšak celý den nepřinesl nic zvláštního.

Před dvaadvacátou hodinou jsme se ocitli ve městě BRAUNSWEIG. Něco si o něm povězme:

Nalézá se na území Dolního Saska na řece OKER, jejíž dvě ramena oblévají centrum. Roku 1175 zde byl založen hrad DANWARDERODE, ze kterého se dochovala pouze kaple a přízemní sál. Roku 1227 získal BRAUNSWEIG městská práva a mezi 13. a 15. stoletím zde byla vystavěna gotická staroměstská radnice. S dvoustupňovými štíty a arkádami patří mezi nejkrásnější v celém Německu. V pozdním středověku zde bývala také vévodská rezidence. V roce 1861 zde bylo dokončeno a otevřeno městské divadlo. A v roce 1995 tudy projíždělo seskupení HELL'S TOUR+. Poslední pozoruhodnost je, že se z tohoto města nedá vyjet jinak než po dálnici, nebo po silnici pro motorová vozidla, nepočítáme-li silnici, po které jsme přijeli a severní výjezd, který není naším směrem. Informační tabule se samozřejmě zaměřují na to, aby každého dovedly do BERLÍNA, STRASSBURGU, ROSTOCKU, HAMBURGU a dalších velkých měst, ale vůbec se nezmiňují o vesnicích a městech ležících do dvaceti kilometrů okolo. Několikrát se pokoušíme najít směr podle cedulí a šípek. Když jsme však po mnoha kilometrech dojeli potřetí na stejnou křižovatku, usoudili jsme, že takhle to nepůjde. Je 23.30. Ulice jsou liduprázdné, tu a tam projede nějaké auto, není se koho zeptat.

Policejní hlídka se při pohledu na nás vyděsila a ujížděla tak rychle, že jsem to ještě neviděl. Po dalším déletrvajícím úsilí se nám pomocí kompasu město podařilo opustit nějakýma uličkami mezi zahradními domky. Podjeli jsme dálnici a kousek odtud zalezli do kukuřice, kde jsme rozložili ležení a doslova chcipli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Rehn	50,0	2427	113,2	17,4

Ráno 24.7. pondělí

Michala jsme zastihli ráno, právě při přípravě snídaně

Krátce po deváté se budíme vedrem. Ležíme totiž na jihovýchodním nekrytém cípu pole. Krátce jsme pojedli a jedeme. Jenom kousek. K nejbližšímu supermarketu. Opět jsme nakoupili mléko, jogurty a nějaký zob a při konzumaci jsme shlédli tuto scénu: Z obchodu vyšla madam ve věku kolem třiceti let, hmotnosti tak asi 140 kg a postavou, před kterou by zbledl i Michal Tučný. Tato bytost se donesla ke stojanům na bicykly, demonstrativně zmáčkla palcem plášť zadního kola, vyvedla, od pohledu velmi unavený, stroj ze stojanu a nasedla na něj. V tom okamžiku těžce zkoušený bicykl poklesl v kolenou, prakticky dosedl na ráfky a žalostně zavrzal. Koutkem oka jsem zahlédl Blanku, která se pusou od jogurtu zahryzla do své ruky, po tvářích se jí kutálejí slzy a dusí se smíchem. Teprve když kolo s dámou v sedle doskřípělo pryč, pustila si ruku a nastal obrovský výbuch smíchu.

Ve velmi dobré náladě jsme dojedli a jedeme. Je vedro, ale jede se dobře. Přiblížili jsme se ke GIFHORNU. Silnice, po které jedeme, město objíždí, ale je tam zákaz vjezdu pro cyklisty. Projedeme tedy městem. Po pěti stech metrech není situace vůbec optimistická. Městem napříč vede železnice a jediný přejezd je ohrazen a uzavřen kvůli rekonstrukci. Ani nádražím se projet nedá, protože podjezd je rovněž uzavřen a důkladně oplocen. Vracíme se. Porušíme tedy předpisy a pojedeme po motorovce, která zdolává koleje vrchem.

Navedla nás do města, odkud zase nevedla normální cesta ven. Motáme se tu skoro dvě hodiny bez nějakého rozumného výsledku. Je strašné vedro. Systém objížděk, nesrovnalostí a jiných rozčilováků nás ještě nějakou dobu nechtěl pustit z města, ale nakonec jsme přeci jen, pomocí kompasu a kličkování kolem zadních traktů nějakých zahrad, unikli. Podařilo se nám dostat se na stezku kopírující B188. Není to zrovna naším směrem, ale to se jistě brzy spraví.

Potřebujeme odbočit doleva. Nejbližších 5 kilometrů jsou odbočky jen doprava, tedy zpět do města. Najednou šipka doleva a na ní nápis obsahující slovo „jezero“. Jedeme tam.

Nápis nelhal. Je tu koupaliště. Přendali jsme se do plavek a hurá do vody.

Osvěžili jsme se, očistili, posvačili, odpočinuli si, zablblí si na tobogánu a vůbec si užili koupaliště a zas jedeme.

Narazili jsme však na stejný problém jako před návštěvou koupaliště. Potřebujeme jet severně. Tím směrem však nevedou silnice. Ani v mapě, ani v reálu. Projíždíme po nějaké lesní cestě borovým lesem. Jede se báječně. Příkaz navigaci: držet tento směr a co nejdříve nás vrátit na trasu. Hnacím jednotkám: přejít na druhou hyperrychlost (25km/h) a držet ji do odvolání.

Po deseti kilometrech jsme na silnici a po dalších dvaceti zastavujeme za účelem občerstvení. Po něm jedeme dál. Jsme na trase. Hnacím jednotkám: snížit rychlost na první hyperrychlost (19km/h).

Silnice jsou perfektní, značení tady funguje, jede se výborně. A než jsme se nadáli je 22 hodin a na palubě svítí údaj 96 km. To pro dnešek stačí. Zalezli jsme do lesíka, rozložili ležení, povečeřeli rýži s kečupem a zalezli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Bodenteich	32,5	2525	97,9	19,3

Ráno 25.7. úterý

Z místa noclehu odjíždíme v 11.45.

Je vedro. Bohužel po výjezdu na silnici zjišťuji, že mám poruchu na řetězu. Ještěže to neprasklo včera večer. Pokus o opravu dopadl

dobře. Konec konců výměna řetězu za nový nemůže dopadnout jinak. Má to však stinnou stránku. Nemáme nic, čím bychom nahradili řetěz Blanky v případě dalšího přetržení. Nechal jsem si sice několik méně poškozených článků, ale ty bych použil opravdu nerad.

Dojeli jsme do vesnice se samoškou a nakoupili obligátní mléko a jogurty a k tomu Nutelu, sušenky, čokolády a už si nepamatuji co dalšího. Výsledkem je narušený rozpočet ještě na dva dny.

Co jsme nesnědli, to jsme naložili a jedeme. Po nemnoha kilometrech jsem při průjezdu vesnicí zahlédl poštu. Zajeli jsme k ní a koupili poštovní známky. Chtěli jsme i pohledy, ale řekli, že nic takového nevedou a že máme zajet do marketu, kde si určitě vybereme. To jsou poměry...

Vrátili jsme se kus k marketu a opravdu je tam měli. A tak jsme jich pár koupili, popsali je spoustou uklidňujících slov pro naše blízké, vložili je do schránky a doufali, že ještě v tomto tisíciletí dorazej do Čech.

Pozor, paměťhodný okamžik – Michal píše jinak než na klávesnici počítače...

Jedeme dál. Kousek za vesnicí jsme při průjezdu lesem potkali tank. Takový normální obyčejný tank. Divný? Tady asi ne. Upaloval proti nám a jsem přesvědčen, že řidič o nás vůbec nevěděl.

Bohužel je to focené narychlo a nestihl jsem změnit clonu...

Po tomto zážitku následoval další. Mají tu les plný borůvek. Pochopitelně nešlo jinak než zastavit a řádně se napást. S útroby plnými fialových kuliček odjíždíme. Cesta vede lesem, neděje se nic zvláštního. Kromě jedné maličkosti. Potřebujeme zdolat Labe. Tady však nemají mosty. Místo toho je tu trajekt za 3,- DM

... za každého z nás! Je 17 hodin. Sotva jsme opustili palubu, ocitli jsme se na území Ostskoptchlandu. Bída,svrab, neštovice, prach, bordel a kostkované silnice. Až do večera se kromě jízdy tímto terénem neděje nic zvláštního. Po setmění, aniž bychom něco stavěli, uléháme na jakési pole.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Zarrentin	42,0	2636	111,5	19,8

Ráno 26.7. středa

Probouzíme se, snídáme, balíme, odjíždíme. Je 9.20. Pokračujeme po čičistone (kočičí hlavy s asfaltovou polevou) do vesnice s minimarketem, kde jsme nakoupili... hádejte co! No jak jinak. Mléko, jogurty a chleba. Hned jsme to také snědli a vypili a jedeme dál.

Při stále trvajícím vedru jsme dojeli do LÜBECKU. Mají to tu parádně značené. Ovšem jen pro místní. Nikdo jiný se v tom zmatku a záblbu nemůže vyznat. Je to tak pitomé, že rovnou vzdáváme hledání a necháváme se vyvést východním směrem, na TRAVEMÜNDE. Sice tam nechcem, ale správnou cestu jsme prostě nenašli. Avšak zajižďka nám přinesla tento zážitek:

Takhle se proti nám zvedla silnice i s kusem mostu. Zvolna začínám chápat pocity opilců, kterým se občas děje totéž...

Na rozdíl od opilců, my máme v cestě semafor a závoru...

Při pokusu o návrat na trasu jsme napočítali ztrátu 40 km. Bezva! Jedeme po stezce, je vedro. Držím se vlevo vedle Michala a kecáme. Jedeme celkem svižně. Najednou Michal najel do kanálu. Pravou přední brašnou zavadil o roští a při pokusu o vyrovnání se mi zahákl zrcátkem za roh. Lehce zatáčím doleva. Silnice je tu výš než stezka a nahoru je hladká travnatá strážka. Najíždím na ni. Snažím se, aby Michal dosáhl levého náklonu a mohl vystoupit. Zároveň oba lehce brzdíme. Akce se zdařila. Celkem hladce jsme zastavili bez nutnosti nouzového vystupování. Michal začal zjišťovat škody. Má akorát hnuté zrcátko a já zase o něco víc odranou omotávku pravého rohu a naťuklou výstražnou hlavici. Jinak nic. Jedeme dál.

Je vedro, postup je dobrý. Cestovní rychlost se ustálila na 23 km/h. sjíždíme mírný svah. Stezka vede rovně, je hladká a jsme na ní sami. Kousek dál kříží odbočku ze silnice, pak je ještě kus rovně. Pak je zatáčka ostrá 90° podle nějakého plotu, za nímž ne vegetace. Pak je tak 10 metrů rovně a následuje stejně ostrá pravá 90°, pořád podle plotu, dál není vidět. V těchto místech je vlevo od stezky rovný travnatý plac, jehož levá strana se prudce svažuje k silnici. Michal jede první a je kus před Blankou. Pak chvíli nic a skupinu

uzavírám já. Michal úporně brzdí. I Blančina brzdová světla září. Ale najednou zhasla. Kontrola rychlosti: 21 km/h. rychlost pro průjezd předešle jmenovaného absolutně nevhodná. Blanka projela levou zatáčku po levém okraji, ale vyneslo ji to k plotu, kde zapřádá živý rozhovor s roštím čouhajícím skrz plot ve výši cca 180 cm. Blanka sklání hlavu, brzdová světla stále nesvítilí. Moje rychlost je 17 km/h a klesá. Blanka najíždí do pravé zatáčky. Je to bez šance. Opouští asfalt, dostává se na trávu. Stále nevidím svítit brzdová světla. Už skoro vyrovnala směr a vypadá to, že než skončí travnatý plac, povede se jí vrátit na asfalt. Jenomže v cestě má stromek. Levý přední bágl se dostal do kontaktu s kmínkem. Moje rychlost 15,2 km/h, jsem za levou zatáčkou a najíždím do pravé. Zatraceně to tu vynáší. Blanku náraz odhodil zadním kolem doprava a položil na pravý bok. Ani se nepokusila vystoupit. Opouštím asfalt a zastavuji u ní. Blanka se zvedá z pod kola a směje se na celé kolo. Nebo spíš okolí. To je jí podobné. Ta by se smála snad i při konci světa. Škody: Blanka osoba – ani škrábnutí, ani klepnutí. Je jen lehce oválená. Blanka kolo – vytržené úchyty levého předního báglu, utržený praporek a tráva visí úplně odevšad. Jinak nic. Ano, je to neuvěřitelné. Rozbor nehody neděláme, protože Blanička „nevi“ proč nebrzdila...

Kolo jsme očistili, opravy budeme dělat někde na vhodnějším místě. Poškozený bágl jsme operativně přichytili na zadní bagáž pod pavouky a jedeme dál.

Jede se dobře, navigace funguje, těsně před setměním vjíždíme do KIELU. Tak copak tady máme zajímavého. Založen ve 13. století, od roku 1871 říšský válečný přístav, a v roce 1895 byl dokončen průplav spojující Baltické se Severním mořem (Nord-Ostsee). No a tady v tomhle městě zase nastal horror. Naším směrem vedou odtud jen motorovky. Podle mapy i normální silnice, ale pokaždé, když jsme takovou našli, byla zmodernizovaná a přeznačená na motorovou. Ale jsme šikovní a máme kompas a trochu zkušeností a tak KIEL po dvou hodinách opouštíme. Přes všechno se jede dobře. Až tak, že jsem po další hodině jízdy musel násilím zastavit a nahnat nás do nocležiště. Kdybychom pokračovali, tak zítra budem úplně hotoví a neujedem ani metr. Jedu na průzkum. Je to tu nějaký blbý. Našel jsem, ale je to za drátěným plotem. Ale to mě neodradilo. Trochu jsem couvnul a proti překážce se rozjel.

Naprosto nečekaně jsem projel. Plot se mi povedlo srazit na zem a přejet ho. Trochu to nechápu, ale co, cesta k noclehu je otevřená, tak jsem přivolal Blanku a Michala a společně jsme mezi stromy postavili ležení a zalezli. Když jsem jim v kostce vylíčil, jak jsem si „odemkl“, Michal nevěřil a Blanka mě prohlásila za cvoka...

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Gettorf	46,0	2805	168,5	16,3

Ráno 27.7. čtvrtek

Ranní činnost probíhá nachlup stejně jako jindy. Jen ještě prohlídka místa vjezdu, znovu vyslechnutí, že jsem blázen a jedeme. A to až do 11 km vzdáleného ECKENFORDE. Jede se výborně, je vedro. Minuli jsme ceduli s názvem města a hle, copak to tam vpravo mají?

Pěkné, že? Jenomže se tam nedá zajet! Pokračujeme podél oplocení až do centra.

Původně jsme si mysleli, že vjíždíme do města a ono je to tu jedno velké zahradnictví, a to úplně všude. A kde není aspoň malé roštíčko, tam je parkoviště. Pochopitelně pro kola, nebo nějaká dětská atrakce. Pořád ale chceme k nějaké slané vodě. Zatím se nám nepovedlo odhalit systém zdejšího značení. Budeme tedy muset sledovat někoho, kdo vypadá na koupání.

Tah to byl geniální. Než jsme se nadáli, stáli jsme u pláže.

Zaparkovali jsme kola a směle do vody...

Strávili jsme tu dvě velice příjemné hodiny, ve vodě i mimo ni. Musíme však jet dál.

Přesunuli jsme se do centra, nakoupili a odjíždíme. Další místo se jmenovalo SCHLESWICK. Pozoruhodné je tím, že jsme uvnitř i mimo najezdili 18 km a ztratili 2 hodiny. Kdyby vám někdo říkal, že Němci mají všude bezvadné značení, tak jej obraťte čelem ke zdi, předkloňte ho a s rozeběhem nakopněte do prrrrr....!!!! Až zazvoní!

Protože z města nevede naším směrem silnice ani stezka, odjíždíme plni zlosti po motorovce. V duchu si připravuju velice jadrný německo-anglický proslov pro případ, kdyby nás zastavili policajti. Po osmi kilometrech se vedle objevila silnice. Pokračujeme po ní. Policajti se neobjevili. Asi měli zprávy o stupni mého rozzuření. Jede se špatně. Je pod mrakem, fouká vítr, silnice je rozbitá, doplněná kostkami. Zastavujeme na svačinu na zastávce autobusu. No, na zastávce... Je to lavička a u ní klacek a na něm znak místní dopravní společnosti.

Po občerstvení pokračujeme. Hned za zatáčkou začíná stezka. Rázem se jede dobře. A to až do FLENSBURGU. Není tu nic zajímavého. Tety kromě toho, že je to hraniční město. A tak pokračujeme po stezce až na hranice. Asi 200 metrů od celnice je supermarket. Tady se poprvé setkáváme s obyvateli Dánského království. Pověsti o nich asi nelžou. Všichni co tady jsou futrují auta chlastem. Konec konců v tomhle kšeftě ani nic jiného nemají. Přejíždíme hranice. Německý celník zachovává dekórum, ale Dán je z nás úplně hotovej. Patrně ještě nikdy neviděl živého Čecha, tím méně cestovní pas ČR. Když se tím vším dost pokochal, pustil nás dál. Je 22.50, padla tma. Jsme v úplně jiném světě. Systém značení silnic i vesnic je nám neznámý. Vše je komplikováno tmou. Bloudíme vesnicí a chce se nám spát. Po hodině a spoustě kilometrů jsme se konečně trefili. Opustili jsme vesnici, zalezli do nějaké přírody a ulehli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Froslev	39,5	2914	108,9	16,2

Ráno 28.7. pátek

Otravují tady mouchy. Je však od nich šlechetné, že nekoušou. To je zas jednou probuzení. Terén nic moc – mám dojem, že ležím na střeše z vlnitého plechu. Podle mých zad by se děti ve škole mohly učit, jak vypadá sinusovka o rozdílné amplitudě. Mimo to jsem se celou noc nemohl dohodnout s větví smrčku, která sem zasahuje, v jaké vzdálenosti od mého obličeje bude. V podobném duchu líčí své noční zážitky Michal i Blanka. Inu není nad to se pořádně a v klidu vyspat. Vstáváme. Sotva jsem vystrčil čenich ze spacáku, opřelo se do mě slunce. Shodou okolností jsme na veřejném kempovišti. Připravujeme snídani a činíme ostatní odjezdová opatření.

Je pátek a tudíž by to chtělo někde natrefit na směnárnu a potraviny. Do nejbližšího města jsou to 43 kilometry. To nestihnem. Měníme trasu a jedeme západně.

Již několik dní mám potíže se zadním kolem. Háže do stran a udržet stroj na silnici začíná být problém. Chyba je v plášti, který se stále zvolna odděluje od kordu. Je to následek strkanice s autobusem hned při výjezdu z Prahy. Potřebuji tedy koupit nový.

Ve městě, kam jsme právě dorazili je směnárna i potraviny, ale

kolárna ne. Místní nám poradili jiné město, bohužel přesně na západ, tedy úplně pryč z původní trasy. Opouštíme tedy trasu a budeme se ubírat naznačeným směrem.

Než jsme tak učinili, vyměnili jsme marky za peníze, koupili litrové jogurty a litrová mléka.

Michala nikdo nezbil ani nezlochtal, takhle vypadá po konzumaci litru jogurtu a litru mléka a to všechno během patnácti minut...

Oba produkty tady mají nějaké dobré. Takové jako husté ode dna. Bohužel i drahé.

Jakmile se nám v bříškách nějak oba mléčné produkty srovnaly, vydali jsme se na další cestu. Netrvalo dlouho a dojeli jsme do doporučeného města a první, co jsme našli byl supermarket, kde měli vynikající chléb a dvoulitrovou zmrzlinu. Oboje jsme koupili a začali konzumovat. Chleba se zmrzlinou? Ještě jste to nezkusili? V Dánsku za obrovského vedra to funguje. Chléb zasycuje a zmrzlina chladí. A je zase nějaká hutnější, než známe u nás. Nebo že by to dělalo zdejší klima? Těžko říct. V každém případě to skončilo strašlivým přežráním všech zúčastněných.

Pak jsme našli cyklárnu a celkem v pohodě koupili plášť. Hned jsem ho vyměnil, udělal drobné opravy a můžeme zase jet. No jo, ale kam? Vzali jsme mapy a pak na Michalovu žádost se vydali na ostrov ROMO. Podle mapy tam totiž vede 6 km dlouhý most. Jedeme a jedeme a není to most, je to násep. Tímto tato atrakce ztrácí na zajímavosti. Otáčíme a jedeme jinam. Podél pobřeží jsou všude bažiny. Dojeli jsme cca 14 km od náspu. Je tu přístup k vodě.

Bohužel jsou tu protipřílivové hráze, vody asi tak 4 cm, zbytek bahno. Na koupání absolutně nevhodné. Připravili jsme si večeri, postavili doupe a nachystali se ke spánku. Ještě jsme probírali kudy, kam a proč pojedeme zítra a usnuli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Koldby	34,5	3015	101,8	18,5

Ráno 29.7. sobota

Probudilo nás vedro. Pohled na moře je ještě žalostnější než včera.

Zmizely totiž ty 4 cm vody a zbylo jen bahno. Velmi zvolna připravujeme snídani, ještě pomaleji balíme a chystáme se k odjezdu.

Celou noc tady otravoval zvuk. Víím určitě, že to nějak souvisí s tím větrníkem co stojí kousek od nás. Blanka ho vzala na vědomí, ale žádné nadšení. Zato Michal měl pořád cukání se jít k tomu podívat. Pravda, mě to taky zajímá. Tak jsme dobalili a šli na průzkum.

Pod touto věcí jsme spali. Podle tabulky je sloup vysoký 37m, průměr vrtule 35m, výkon 400kW, počáteční rychlost větru 2m/s, vypínací rychlost 21m/s.

Dohodli jsme se na místech, kterými chceme dneska projet. Na žádost Blanky pojedeme do města RIBE. A pak zpět na pobřeží, kde se pokusíme najít místo na koupání. Takže jedem. Cestou je přílišné vedro. Včera se nám podařilo získat teploměr o rozsahu +40 až -40°C. teď ho mám na palubě a je mimo rozsah. Jinak se neděje nic zajímavého. Do RIBE jsme dojeli přesně v 15 hodin.

Právě spustila zvonkohra lidovou píseň o královně Dagmar.

Teď se pokusíme zjistit, proč sem Blanka tolik chtěla.
RIBE – podle dostupných údajů je nejstarším městem v Dánsku. Již

v době Vikingů se řadilo k významným obchodním křižovatkám. Roku 948 se zde usídlil biskup a koncem 12. století tu pobývali dáňští králové. Roku 1580 jim tu všechno vzal mohutný požár. K dalším zajímavostem patří katedrála paní Marie (Vour Frue Kiele) z 12. století.

Jde o pětিলodní kostel, kde najdeme od románského slohu přes gotiku snad úplně všechno. Na jižní straně má katedrála malé „kočičí“ dveře, které, podle pověsti, používal ďábel, aby mohl v noci vstoupit.

Dánové nepoužívají, kromě velkých měst, v oknech záclony. Místo nich tu mají rozličné ozdobné předměty.

Okoukli jsme jim to tady. Teda fakt pěkný. Už chápu, proč sem

Blanka chtěla. Jedeme dál. Jede se dobře, vítr máme v zádech, pohybujeme se východním směrem.

Už několik dní do mě Blanka hučí, že chce změnit jídelníček. Konkrétně, že má chuť na brambory. Všechna políčka však těsně sousedí s domečky, takže polní puch je vyloučen. Ale je pravda, že u každého takového domečku visí cedule NYE KARTOFELER. U jednoho jsem zastavil a zjistil, že chtějí 6 kr/1kg. Mimochodem, to je nejnižší cena za jídlo, kterou jsme tady viděli. Koupili jsme dvě kila a jedeme dál.

Zdání klame. Pořád jsme v Dánsku, i když tento pohled vypadá jako v Africe.

Na obzoru je fialová obloha, kterou křížují blesky. Bouřka má směr jihovýchodní, čímž nás bude křížit její severní okraj. Za chvíli začalo kapat.

Zajeli jsme pod střechu k samoobsluze. Když už tak prší, nebude od věci připravit si večeři. Například rýži s kečupem. Dovařili jsme, dojedli, uklidili a přestalo pršet. Připravujeme odjezd. Při jednom manévru nezvládla Blanka rovnováhu a její, už tak těžce zkoušené kolo, se zřítilo na zem. Cestou stačilo narazit do monstrózního okrasného kamene svou nejzranitelnější částí. Zrcátkem. Škody: několikanásobná prasklina na funkční ploše zrcátka. Vidět však

v něm ještě něco je, tak jej jen seřizuji. Odjíždíme.

Ne však daleko. V následující vesnici jsem při dobíjení zavařil dynamo. Oprava si vyžádala delší zastávku. Opraveno. Napadlo mě zkontrolovat zadní výplet Blanky. Tedy jejího kola. Tušení mě nezklamalo. Chybí dva dráty, ráfek je na několika místech nabouraný, výplet je měkký. Opravujeme a za necelou hodinku jedeme. Bohužel ztráta dosahuje 3 hodiny. Stmívá se. Svižným sjezdem se blížíme ke křižovatce tvaru T. Musíme na ní kamkoliv odbočit. Cesta rovně je do pole. Šero už je takové, že zvažuju, jestli nerozsvítit hlavní světla. Výstrahu už dávno automatika zapnula. Jak se tak zabývám křižovatkou, opomněl jsem koukat na cestu. A najednou je těsně přede mnou v silnici díra. Nadhodil jsem přední kolo a dopadl do druhé díry. V tom momentě nastala tma. Beru za brzdy a lehce otáčím doleva. Příkop, tráva, slabý náraz, ležím na boku. Ukrutně mě bolí pravé, již delší dobu poškozené zápěstí. Rozkoukávám se. Výstraha bliká, světla svítějí, kontrolky oznamují, že palubní síť a všechny přístroje jsou v pořádku. Obávám se, že předešlé zatmění vůbec nesouvisí s poruchou na elektrice kola. Zvedám sebe i kolo, ve spáncích mi duní tep, nejsem nejstabilnější, zápěstí mě neposlouchá. Zato mi asi upadne.

Po nějaké době se mi podařilo zkontrolovat škody, přesvědčit zápěstí, že stávkovat se nebude, nasednout a zvolna sjet ke křižovatce. Blanka s Michalem tam na mě už čekali. V kostce jsem jim vysvětlil, že jsem sřevo, oni mi řekli jak to vypadalo z jejich pohledu a pak jsme kousek popojeli a našli vjezd na pole. Tam zastavujeme a rozbalujeme nocleh. Blanka vaří vytoužené brambory. Pak zalézáme a šlus.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Andrerup	42,0	3101	84,9	20,1	30-35

Ráno 30.7. neděle

Probudilo mě slunce, budím ostatní, abychom co nejrychleji opustili pole, které je z části sklizené a viditelně soukromé. Přesunuli jsme se na silnici a během přípravy snídaně jsem vyměnil poškozenou Blančinu duši. Pak odjíždíme.

Zastavili jsme ve městě CHRISTIANSFELD. U nějaké garáže jsme z volně přístupného kohoutku „nakradli“ 11 litrů vody do všech našich nádrží a přesunuli se k nedaleké otevřené samošce. Koupili jsme požel a v blízkém parku jej snědli. Jedeme dál.

Tohle je jedna z hlavních ulic.

Nabrali jsme kurs k nejbližší slané vodě. Je horko, chceme se koupat!

Mají to tu o dost jinak než na mapě, díky čemuž se postup poněkud zpomalil. Horko narostlo, ručička teploměru je zase „za rohem“. Pravda, teploměr je na přímém slunci. Ale to my také.

Sjeli jsme z asfaltové silnice, kus cesty projeli po neudržované lesní komunikaci a ocitáme se na pobřeží. Bohužel naše nadmořská výška je asi 15 metrů nad mořem a stojíme na hraně písčitého, téměř kolmého srázu. Tohle neslaníme. Mapa je nám v tomhle případě k ničemu, neboť neoplývá vrstevnicemi a kromě toho, úsek, kde se nalzáme je velký cca 1 milimetr a tedy prost jakéhokoliv detailu.

Popojíždíme po cestě, která je rovnoběžná s pláží, ale stále kolem patnácti metrů nad hladinou a hledáme místo pro sestup. Jdeme pěšky, strkáme kola před sebou. Tedy kromě momentů, kdy mají kola tendenci ležet (zpravidla na nás), postup je velmi pomalý.

Toto je pohled z výšky 15 metrů na moře...

Teploměr na palubě teď ukazuje 33°C. A to jsme v „milosrdném“ stínu. Po nějaké době jsme konečně začali klesat. Přesněji sestupovat. Klesat už nemáme kam... I když... zbývá mravní bahno... ale to probereme jindy. Sestup je také dost hrozný. Všimli jste si také té zvláštnosti, že jakmile se ocitnete v blízkosti moře, je najednou všude písek? Tak my ano. Zejména proto, že vláčet naložená kola pískem je poněkud obtížné. Takže přestože jdeme dolů, dřeme jak Bulhaři.

Dostali jsme se na pláž. Tak to je síla! Je to tu úděsné. Šutry, svinstvo, smrad, nechut'.

Půjdeme po pláži kousek dál a uvidíme. A viděli jsme. Kromě úděsné dřiny, kdy rveme kola pískem a vyhýbáme se kamenům, žádné zlepšení. Navíc se velmi špatně zdolávají kamenné vlnolamy a výškou asi půl metru a rozestupy přibližně 50 metrů.

Asi po kilometru zoufalého pachtění to vzdáváme a drže, přes soukromý pozemek, skrz důkladné oplocení, se vracíme na silnici.

Michal našel v mapě značky oficiálních pláží. Shodli jsme se na tom, že to budou vhodná místa pro turisty a vydali se tam.

Schvácení vedrem jsme po pár kilometrech dorazili na místo, které bylo stejné jako předešlé. Rozdíl je v tom, že je tu spousta lidí.

Průzkum: není to lepší ani jedním směrem. Tak to je slabota.

Přesunuli jsme se na odlehlější místo, zaparkovali, lehli si a odpočívali.

Sami vidíte, jak to tam vypadalo.

Voda je tu od pohledu hnusná. Sice průhledná, ale plave v ní kde co. Nejde o odpadky, ale o smrduté přírodní. Od leklých rub po hniјící chaluhy.

Počkáme na tmu a půjdeme sebe i část věcí vyčistit pomocí chemie (mýdlo). Mezi tím svolávám poradu. Jejím výsledkem je geniální změna trasy. Pojedeme se koupat do Německa a pak vyžereme Domažlice (letní sídlo Blanky).

Když padla tma, provedli jsme očistu a zalezli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Knud	40,0	3134	33,2	13,4	27-37

Ráno 31.7. pondělí

Opět nás probudilo slunce. Je hrozné vedro. Po ranních činnostech včetně sbalení, se jdu ještě namočit. Celý, včetně věcí na sobě. Podařilo se mi ulovit kraba. Přinesl jsem ho ukázat ostatním. Chvilku jsme si s ním hráli a protože byl pod míru, pustili jsme ho.

Přesně tolik tam mají vody. Moje rozčarování se nezmenšilo, ani když jsem ulovil krabíka.

Odjíždíme. Na teploměru opět nestačí stupnice. Jedeme přes nějaké vesničky, neděje se nic zajímavého. V jedné takové jsme zastavili, nakoupili mléko (opět), litrové jogurty (zase) a zmrzlinu. Krabici zmrzlin. Tady se to jinak neprodává. Tím vším jsme se napráskli a jedeme dál.

Najeli jsme na silnici číslo 170 a po ní pojedeme 60 kilometrů. Proč

ne. Je rovná, hladká, o převýšení nemůže být řeč, vidíme totiž do velké dálky. Skoro až do cíle etapy.

Ve městě AABENRA jsme v supermarketu rozházeli zbylé koruny za ovoce a mls. A tamtéž převlékli Blanku. Už nějakou dobu kňučí, že jí dřou špagáty od „horního dílu“.

Blanka převlečená do šátku...

V KRUSÉ jsme pak po drobných nesrovnalostech na celnici překročili hranice. Šlo o to, že jsme v papírech měli uvedeno, že každý veze 1000,- korun. Limit je 200,- korun. Chvilí trvalo, než jsme si s celníky vysvětlili, že Dánská koruna a Česká koruna je rozdílná. Zejména v hodnotě. Těsně za hranicemi jsme opět navštívili obchod. Ten samý jako při příjezdu a zlikvidovali zbytky drobných korun. Dánských... Bylo jich za 20,- DM a utratit je byl dost problém. Zboží bylo dost, ale buď v obalech, které nevydrží převoz na kolech, nebo samo v teple rychle podléhalo zkáze (teploměr ukazuje 22°C ve 22 hodin). Nebo šlo o lihoviny, což Blanka kategoricky odmítla. A že by bylo co koupit. Třeba jsem ještě nikdy neviděl pohromadě 23 druhů vodky. Nakonec plníme bágly hlavně mňamkama.

Projeli jsme FLENSBURG a míříme někam na pláž. Během jednoho manévru u cedulí se s Michalem utrhł okraj stezky a on hladce a plynule sjel asi metr pod úroveň asfaltu do velmi vysoké

ostřice. Z mého pohledu to vypadalo, jako kdyby se potápěla impozantní loď, které do posledního okamžiku fungují blikající poziční světla i hlavní světlomety. Vyprostit Michala nebylo jen tak. On sice vystoupil, ale kolo zůstalo uvězněné hluboko v písku a pokusy o nadzvednutí skončily hlubokým zapadnutím Michala. Vzali jsme vlečné šňůry, připevnili k zádi mého kola a nosiči Michalova kola, já jsem nasedl, Blanka mě stabilizovala, Michal se staral o to, aby jeho kolo bylo pořád svise a zabral jsem. Podařilo se. Michalovo kolo je opět na asfaltu a beze škod.

Je úplná tma. Trochu mě znepokojuje, že stále nemáme nocleh. Podle cedulí jsme nedaleko pláží. Jedeme naznačeným směrem. Kousek za odbočkou Blanka zahlédla velkou podrobnou mapu okolí a vydala se k ní. I Michal začal manévrovat. A přišlo to nějak tak, že se zase netrefil na asfalt. Sjel z něj, zabořil se do písku a velmi pomalu se sesunul na pravý bok. Dneska mu cesty zkrátka nejsou nakloněny. Nebo naopak jsou velmi nakloněny? Kdo ví...

Dojeli jsme k pláži. Je to tu osvětlené měsícem, jinak je ticho a klid. Nikde se nic nehýbe, hladina moře je klidná jako voda v rybníce. Aní se nepohne. Mezi pláží a silnicí, nebo spíš stezkou, je široký pás z planých růžových keřů. Našli jsme mezi nimi průjezd a ze strany pláže zaparkovali. Vypadá to tu přízračně. Postavili jsme ležení. No, postavili, prostě jsme dali ležák na písek, na něj karimatku a to bylo vše. Je jedna hodina a dvacet stupňů. Ještě jsme si k večerocnídání udělali párky z konzervy a při konzumaci na ně dali hořčici z tuby. Tuba je dobrý nápad. Takhle se nám nerozblemá po báglech. Blanka se s chutí zakousla a hned vyprskala. Nebyla to hořčice, ale křenovo česneková pasta. Prskala jak křeček a vypila naráz půl lahve vody. Mně to sice chuťově překvapilo, ale chutnalo. Michal také nepronesl záporné stanovisko ke konzumaci tohoto upravovače chutí. No jo, to je ta jazyková bariéra. Opravdu netušíme, jak se dánsky řekne hořčice a tohle bylo u věcí na grilování. Mohlo to být horší... tak dobrou... ráno.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Langballing	47,0	3226	90,8	17,7	35->40

Ráno 1.8. úterý

Opět nás probudilo vedro.

Snídaně v... písku

Ležení jsme přepracovali na slunění a celý den jsme se váleli, koupali a nic nedělali.

Blanka celé dopoledne těžila škebličky...

Večer po takto krásném dni jsme provedli přesun na vedlejší pláž,

zrevidovali potraviny, slunění přepracovali na ležení, po setmění vymáchali věci na sebe a po večeři zalezli.

V noci nás ještě přišel navštívit ježek. Nechtěl si nechat vysvětlit, že odpadky z naší kuchyně nejsou pro něho...

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Langballing	15,0	3227	0,8	9	35-40

Ráno 2.8. středa

Zase vedro! Kdo to má furt vydržet.

Balíme, jedeme pryč. Po snídani zajíždíme do města. Teplota 37°C ve stínu. Ve městě jsme dokoupili potraviny a jedeme podle nově navržené zpáteční trasy. Dělalí jsme na ní s přestávkami celý včerejšek. Tak snad se povedla.

Cestou se neděje nic zvláštního. Pořád je vedro, silnice ve výborném stavu, na mnoha místech stezky, postup je nezvykle rychlý.

Večer zastavujeme před PREETZEM na sklizeném poli. K večeři je, to byste neuhodli, rýže s kečupem. Ano, je dost často, ale příprava je jednoduchá a výživná hodnota je tak akorát abychom se nepřejídali na noc. Kromě toho, za dosavadní cestu se na přípravu tohoto pokrmu stal Michal odborníkem. Kupuje různé druhy rýží, a že jich tu mají, a zkouší nerůznější varianty přípravy. Nutno podotknout, že to připálil jen jednou a to ještě tu koupenou v Čechách. Jinak to má vždycky dobré a dává nám ochutnat. To my s Blankou se držíme pytlíkové formy. Jsme totiž daleko větší lenoši a máme to připravené a taky snědené daleko dříve než Michal. Tak jsme si smlsli, a teď dobrou noc.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Preetz	37,5	3349	122,3	18,2	37-39

Ráno 3.8. čtvrtek

To slunce po ránu by se mělo zakázat! Zase je vedro. Vstáváme,

balíme a cestou „za roh“ zjišťuji, že chybou včerejšího průzkumu jsme jim tady nesklidili spoustu ostružin. Oběma průzkumníkům tedy za trest přináším po jednom exempláři.

Odjíždíme. Slunce pálí a je 32°C ve stínu stromů.

Fotografie ukazuje, že si teploty opravdu nevymýšlíme. Podíváte-li se pozorně, lze na stupnici přečíst hodnotu 32°C.

Najíždíme na stezku a míříme na LÜBECK. Ještě o jedné věci se musím zmínit. Situace se změnila, mají tady ořesné stezky. Samý hrbol, jámu, o nájezdech na chodníky ani nemluvíme. Z těchto důvodů nemůžeme dosáhnout maximální rychlosti. Jinak se neděje nic zvláštního.

Přijíždíme do LÜBECKU. Cestou do Dánska jsme to nestihli, tak to teď napравíme. Co? Přeci povídání o městě. Takže LÜBECK: založen 1143, městská práva udělena 1170, po obsazení Dány se zde konala roku 1205 svatba Dánského krále WALDEMARA II. VÍTĚZNÉHO s DAGMAR (viz dříve), 1226 se LÜBECK stal svobodným říšským městem. V letech 1895 – 1900 byl zde vybudován 67 km dlouhý kanál spojující Labe s městem. Tolik minulost.

Teď je tu supermarket ALDI a v něm mají zmrzlinu. Před ním stojí zaparkovaná kola. Tři z toho jsou naše. Všechna stojí pěkně ukázněně, nezlobí... Najednou rána a Blančino kolo leží na zemi.

Škody: zbytek skla v zrcátku je pryč. Chudák kolo. Střepey jsme nakopali stranou a odjíždíme.

Nic pozoruhodného se neděje a tak v klidu pokračujeme po nové trase. V MOLLNU jsme zastavili na křižovatce z důvodu svítícího červeného světla na semaforu. Z ničeho nic se k nám přihnala nějaká paní a česky se nás ptala, jestli to CZ na zádích kol znamená, že jsme Češi. Odpověděli jsme kladně. Viditelně ji to potěšilo. Nás také, protože slyšet češtinu tak daleko od hranic a po takové době, je víc než příjemné. Krátce jsme si s ní popovídali a jedeme dál. Teprve později nás napadlo, že to asi byla chyba. Kdybychom se zdrželi dýl a ona nás pozvala k sobě na návštěvu (jídlo, možnost umytí, možná i vyprání), jenomže to už jsme byli daleko.

Hledáme nocleh. Zajeli jsme do lesa, kde stála maringotka nějakých lesních makáčů. Je-li to tu dobré pro ně, bude to i pro nás. Rozbalili jsme ležení, a uvařili si k večeři, hádejte co? ... špatně! Tentokrát špatně. Velmi rychle jsme je spořádali a nazdar...

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Schwarzenberg	42,5	3464	114,3	17,4	35-37

Ráno 4.8. pátek

Probudil mě hluk projíždějícího traktoru. Jel po cestě cca 100 metrů od nás. Zvolna budím ostatní. Vstávání a ostatní ranní činnosti jsou v plném proudu. Traktor se vrací a zastavuje kousek od nás. Z něj vykukují dva chlapi v montérkách a viditelně nic nepochopili. Odjíždíme. Slunce je za mrakem, ale pálí. Jede se špatně a to celý den. Dojeli jsme do přístaviště trajektu, ale jiného, než cestou do Dánska. Taky stál 3,- DM, ale aspoň měl příjemnou obsluhu. Na druhém břehu jsme vyhlásili pauzu a doslova sežrali 500 g NUSSPLI. Je to obdoba Nutely. Je však lehčí a trochu odlišné chuti. Pokračujeme v cestě. Až do večera se neděje nic mimořádného. Pořád jedeme, kolem je to placaté, silnice dobré (chutnají nám), akorát to horko... k večeru zastavujeme v lese plném borůvek. Jsou trochu seschlé, ale jedlé. Blanka jich naškubala plný malý ešus a udělala je s cukrem. MŇAM!!! Potom jsme nedaleko cesty rozložili ležení a zalehli.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Zernien	45,0	3537	73,1	19,2	25-31

Ráno 5.8. sobota.

Ráno kolem ležení někdo prošel. Vstáváme a k snídani je chleba s Ramou a borůvkami. Blani, SKVĚLE!!! Odjíždíme. Vyjeli jsme na silnici a kousek od odbočky zastavili. A v tom okamžiku přijelo policejní auto a auto něčeho jako lesní správa, nebo tak něco. Posádky vystupují a jdou do míst, odkud jsme před chvílí odjeli. Víím určitě, že tam po nás nic nezbylo. No nic, jedeme.

Za pár minut je mi to jasné. Je tu cedule oznamující konec Naturparku. Aha, něco jako u nás přírodní rezervace. Hmmm, tak to málem nevyšlo.

Teplota se drží mezi 25ti a 35ti stupni Celsia. Jede se tak akorát. Dneska potřebujeme dojet k nějaké tekoucí vodě. Je třeba vyprat lidi a vydrbat výstroj. Skrzeva hnusy a fuje na nás ani nejdou klíšťata, či jiný hmyz. Na mapě jsme i vyhlédli říčku, která kříží silnici. Ve skutečnosti to byla jen strouha zarostlá rákosím. Nezbyvá, než jet dál.

Máme najeto přes 100 km a stále hledáme vodu. Ani další místní veletok nevypadal jinak. Jsou tu však letní jablka, čehož je třeba využít. Pár jsme jich snědli hned, další povlečeme s sebou. Po dalších útrapách jsme přecijen říčku našli. V porostu kousek od břehu jsme rozložili ležení a pak pod rouškou tmy vyčistili sebe i vše ostatní. Bylo to velmi příjemné. Akorát ve mně hrklo, když jsem v rámci večerní rohové procházky šel kousek po proudu a oni tam seděli rybáři. Když jsme se koupali, byli jsme potichu, ale představa jak bubliny z našich mýdel plynou po hladině... Mazal jsem pryč, zanechávaje za sebou burácivé ticho. Když jsem to řekl ostatním, včetně představy o bublinkách, zavládlo všeobecné veselí. Pak Blanka připravila večeři. Hádat vás nenechám, neuhodli byste. Byly špekové knedlíky z krabice. Byly moc dobré. Sláva Blance a jejímu postřehu. Krabici totiž zahlédla při nákupu a když četla „knödl“ usoudila, že je čas na změnu jídelníčku. Pak jsme zalezli, chvíli si povídali a konec.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Schlassmodern	50,0	3650	113,2	17,4	25-32

Ráno 6.8. neděle

Vstávalo se celkem dobře. Tedy mně a Michalovi. Blanka se patrně v noci pásala na šťovíku. Snídaně, odjezd. Až na vrčení a bubláni Blanky vše probíhá normálně. Zase je vedro.

Všichni účastníci Expedice si zvolna začínají stěžovat na rozličné neduhy a zdravotní problémy. Kdyby to sepsal nějaký doktor, byl by z toho docela pěkně propracovaný úmrtní list.

Blížíme se k mostu přes Labský kanál. První jede Michal, za ním Blanka. Ta má na sobě velmi volné plandací triko, díky čemuž nevidím před ní. Cesta je dost úzká a Michala tam cosi lehce rozhodilo. Zleva je betonový mostní oblouk, zprava betonové zábradlí a asi půl metru nad zemí nějaká tlustá roura. Jedeme docela svižně. Blanka projela nějakou díru. Musím projet stejně jako ona. Nepodařilo se. Díra mě odhodila doprava, kde jsem předním báglem narazil do roury. Ta mě odrazila doleva přesně na tyč, která vede svisle z horní části mostního oblouku do dolní konstrukce mostu. Tou dobou už jsem visel na brzdách. Nebylo to nic platné. Naložené kolo prostě na místě zastavit nelze. Levou částí řídítek jsem narazil do tyče. Na víc jsem nečekal a začal s vystupováním. To se podařilo. Kolo leží na boku, já stojím vedle. Škody: prasklé sklo na zrcátku. Také na několik částí. Jinak nic. Můžeme pokračovat.

Je vedro. Pokračujeme tímhle praštěným kusem světa co nejbližší k naší malé, roztomilé zemičce. Díky špatným silnicím a neustálým objížděnkám máme najeto o třetinu víc, než jsme chtěli. A díky strašné kvalitě silnic jsme unaveni jako po absolvování dvojnásobku. V noci parkujeme na dně vyklizené silážní jámy. Inu, svůj k svému... dobrou noc.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	(°C)
Eisleben	54,5	3772	122,0	17,7	35-37

Ráno 7.8. pondělí

Pozor změna! Otočil se vítr. Fouká jihovýchodně. To je fajn.

Včera večer při dojezdu ztratil Michal navigační plány a část map.

Tak to je bezva! Těsně před odjezdem se po nich jel podívat. A uspěl. Najezdil při tom asi 6 km.

Odjíždíme. Jak jinak, je vedro. Držíme se navigačního plánu, vše jde dobře. Projíždíme FREYBURGEM.

Hrad FREYBURG

Celé dopoledne i část odpoledne se neděje nic co by stálo za záznam. Až za FREYBURGEM. Najíždíme na most přes nějakou řeku. Je celý železný a kromě sinice je na něm na jedné straně stezka oddělená železným zábradlím od vozovky. Stezka je široká tak akorát pro naše kola. A tak si tak jedu a asi ve třetině to přišlo. Fouknul vítr a rozhodil mě. A tak jsem zrcátkem přepočítal nejbližších pět žbrdlinek v zábradlí a jen se smutně díval jak mě opouští sklo ze zrcátka a mizí v kalné vodě pod námi. A jsem, stejně jako Blanka napůl slepý. Nevěřili byste jak mizerně se bez této vymoženosti jede.

Než jsme se nadáli, je tu podvečer a s ním nutnost dotankovat.

Vidíme Blanku s Michalem, kterak natankovali 6 litrů vody.

Právě jsme minuli ceduli s nápisem JENA. Teď zbývá maličkost. Prokličkovat městem a najít výpadovku na STADTRODU.

Je tady nějak moc policajtů. Na druhé velké křižovatce je nám to jasné. Z nám neznámých příčin jim tu spadnul barák. Blanka vyslovila hypotézu o výbuchu plynu, já se přikláním k verzi prostého zřícení, Michal mlčí. Patrně si trosky domu dává do souvislosti s nezdařeným přistáním UFO. (mnohem později, po dojezdu jsme se dozvěděli, že v televizi hlásili, že se dům zřítíl během celkové rekonstrukce).

Po chvilce kličkování jsme se ocitli na stezce, po které jsme před dvěma týdny jeli opačným směrem. Na ní se k nám připojila nějaká holka a chtěla s námi navázat hovor. U Blanky nepochodila, tak to zkusila u mě. V podstatě se chytila s angličtinou. Vyprávěla cosi o sobě a tahala ze mě něco o nás, během čehož nás vyvedla z města. Rozloučila se s námi a odjela.

Ne tak my. Po její ležérní jízdě musíme dost dlouho odpočívat. Pak jsme se přecijen hnuli a zajeli do malého sadu na kraji lesíka kousek za městem.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Jena	67,0	3877	104,8	19,9	25-32

Ráno 8.8. úterý

Probudili jsme se a začali balit. V tom od lesa přichází mateřská školka se dvěma učitelkami. Nechápu nic. Všichni. Učitelky jsou na tom hůř. Ani trochu jim nezávidím to, jak budou dětem vysvětlovat, co to právě viděly.

Dobalili jsme a odjíždíme. Ve STADTODĚ jsme zastavili na jogurt a mléko a pokračovali do NEUSTADTU. Tady se vyznamenali objížděkaři. Něco neuvěřitelného. Cedula se odkazuje jedna na druhou, většinou opačným směrem, nebo dokonce jednou do slepé ulice. Přesto se nám blokádu objížděkových cedulí prolomit podařilo a jedeme naším směrem na SCHLEIZ.

Krajina je mírně zvlněná, jede se dobře. Vedro opadlo, jedeme z kopce, jízda je báječná. Vjíždíme do nějaké vesnice. Na palubě svítí údaj 48 km/h. Blance se na zádi rozžářila brzdová světla. Nevidím před ni, ale také беру za brzdy. Už vidím příčinu. Vjíždíme na kostky. Najednou to Blankou smýklo na jednu a v zápětí na druhou stranu. Zůstala v sedle, přestože stroj se vzepjal, pak dopadl zpět na obě kola a hrůzně se naklonil. Dojíždím k tomu místu. Jsou tu propadlé kostky. Mně se podařilo projet okrajem jámy. Na palubě teď svítí údaj 46 km/h. Blanku to teď vyhodilo rovně dopředu a hned doprava. I teď udržela stroj ve svislé poloze. Ozvala se dušená rána. Celý Blančin železný oř se vzepjal, vypadla z něj flaška od Sprite a někde od zádi vytryskl gejzír drobných úlomků čehosi. Blanka zajíždí ke kraji a zastavuje. Velmi z ostra беру za brzdy a manévruji k ní. Na palubě svítí údaj 32 km/h. zastavil jsem za ní. Na první pohled je vidět zdevastovaná zád' kola. Vypadá to vážně. Je shrnutý zadní blatník pod nosičem a uvolněná bagáž. Odstrojujeme. Blanka je v lehkém šoku a brečí. Vypadá to opravdu zle. Začíná oprava. Škody: rozštípaný a nalomený zadní blatník, zcela zničené zadní světlo včetně úhlového úchyty (to byl asi ten gejzír úlomků), a zdemolovaný držák blatníku. Příčina: již asi týden Blance připomínám, že si má přišít flaškovník (držák láhve na báglech), který se začal oddělovat. Při průjezdu dírou v silnici se

vezená láhev (plná 1,5 l) zhoupla a plnou silou udeřila do blatníku. Ten se ohnul a zachytil za boční drapáky na plášti a nasoukal se pod nosič, čímž zničil světlo a držák blatníku.

Navzdory tomu, jak to vypadalo, je kolo za 15 minut schopné další jízdy. Blanka se uklidnila, utřela slzy a jedeme.

Při další občerstvovací zastávce jsme jednohlasně konstatovali, že máme strašnou chuť na rohlíky. Jsme asi 40 kilometrů od hranic. Pojedeme tedy do AŠE, a do Domažlic pak po území ČR. To není špatný nápad, že? Až do REHAU jde vše normálně, ba až náramně hladce. Zato tady... Najezdili jsme 12 km, než jsme našli cestu ven. Naším směrem je pouze B15 – motorovka, po které nemůžeme. To je ten problém. Nakonec jsme, jako obvykle, prokličkovali kolem záhumenků a jsme venku. Míříme na AŠ (zde ASCH). Je 23.30. V dálce před námi jsou světla, která svítějí česky. Blížíme se k nim, a než jsme se nadáli, jsme na celnici. S přechodem tentokrát nejsou problémy. A teď _____ jsme za čarou. Chceme spát. Rychle a hned. Dneska už toho máme tak akorát. Za celnicí odbočujeme doprava a zajíždíme mezi stromy, zaležáme....

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Aš	64,0	3994	116,0	15,2	21-25

Naproti nám vyšli udivení letní obyvatelé tohoto objektu. Nastalo vítání, vybalování a příprava noclehu. Paní domu se nás zeptala, co by se nám líbilo k večeři. Víc v žertu, než vážně, jsme odpověděli, že ideální by bylo knedlo, vepřo, zelo. Za dvě hodiny stálo na stole. Nedá se vylíčit jak skvostné to bylo. Velmi uctivě jsme poděkovali a pak zalehli.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Domažlice	58,0	4114	120,1	18,7	25-30

Ráno 10.8. čtvrtek

Vstali jsme po deváté a čekala na nás snídaně. Báječné. Pak jsme šli do města, nakoupili náhradní díly na kola a po obědě se zabývali opravami, později karetními hrami, zejména když se k nám připojila Lenka (sestra Blanky).

Ještě musím podotknout, že pobyt v Německu ve mně zanechal hluboké zážitky. Taky jsem se naučil jednu a taky jedinou německou větu. Zní: DAS GANZE „ÖSTDEUTSCHE VOLK IST EINE IDIOTENBANDE. Překládat to snad není nutné.

Opravy přerušujeme, a s místními trávíme příjemný večer u besedy na téma právě končící Expedice. K ránu jdeme spát.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno

Ráno 11.8 pátek

Opět jsme se vydali do města za nákupem dalších chybějících věcí. Opravy pokračují. Tedy já s Michalem pokračujeme. Blanka se svou sestrou Lenkou jsou zapřaženy do výroby pouťových koláčků. Večer jdeme na romantickou procházku... Ve skutečnosti šlo o průzkum okolí.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno

Ráno 12.8. sobota

Celý den odpočíváme a teoreticky připravujeme činnost pro podzim 95'. Večer se jdeme vykoupat do místního rybníka a pak na další procházku. Kam? To ví jen Blanka a Lenka. Už jsme tady. Je tu podstavec pro pomník husitských válek. Až jednou budeme pomýšlet na věčnou památku HELL'S, umístíme sousoší právě sem. Kromě podstavce jsou tu dva retranslační zesilovače a nějací amatérští pípáci. Noc je teplá, jasná a vůbec je hezky.

Po návratu zalézáme.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno

Ráno 13.8. neděle

V Domažlicích probíhá pouť. Jdeme se na to podívat. Po návratu konstatujeme, že tedy nic moc. Vrátili jsme se na oběd. Bylo maso

s omáčkou a bramborami. A jak jsme se tak různě s místními pošťuchovali, vyplynulo z toho, že Michal dostal k předešle jmenovanému pouze jediný brambor... A přece ho nesnědl, za což si ho místní pochopitelně dobírají. Pravda, ten brambor byl sice jeden, zato však poněkud větší. Zabral plnou třetinu talíře v nerozkrájeném stavu. Taky bych jej nesnědl. Ale Michal si o to koledoval...

Po obědě se pouštíme do kachlíčkování místnosti úlevy. Šlo to nad očekávání dobře a místní se tváří spokojeně.

Večer dávají v místním letním kině film **BYL JEDNOU JEDEN POLDA**. Jdeme na něj.

Jo, pobavili jsme se. Film byl natočen na motivy volného seriálu **POLICEJNÍ AKADEMIE 1 – 7** americké produkce a zasazen do českého prostředí. Ostatně jděte se na to podívat sami. Doporučuji.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno

Ráno 14.8. pondělí

Dneska pojedeme do CHAMU rozházet zbytek DM. Použijeme k tomu účelu místní dopravu. Vstáváme brzy a jdeme na zastávku. A hle, autobus do CHAMU dnes nejede. Nevadí. Pojedeme jiným do FURTH IM WALD.

Autobus dojel na hranice a dál se musí pěšky asi 4 kilometry. Situaci komplikuje uprchlý ozbrojený vězeň, kvůli kterému je v pohotovosti pohraniční policie obou států.

Přechod hranic proběhl v klidu, za nimi nás však nutně museli zkontrolovat policajti z německé strany. Možná, že mají hlášený útěk chovanců některého místního blázince, protože za trestance by nás jistě považovat nemohli.

Dorazili jsme do FURTHU, prošli jej křížem krážem a získali informace o cyklosoučástkách u nás nevidaných. Na závěr pobytu zde jsme zakoupili televizor Casio LCD Color, velký jako kalkulačka. Pak začalo velmi intenzivně pršet. Asi po půlhodině je po dešti a my se vydáváme zpět do Domažlic. Došli jsme na hranice, počkali na autobus a jeli zpět.

Po návratu jsme vyspárovali kachlíky v místnosti úlevy. Michal s Lenou pracovali na návratové trase a na seřízení televize na české programy. Kolem desáté přinesla Blanka nová skla do zpětných zrcátek, která pro nás vyrobili zdejší sklenáři. Osadili jsme je a padli do pelechů.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno

Ráno 15.8. úterý

Dnes pojedeme do Prahy. Dopoledne balíme a ve 14.30 vyjíždíme. Svítí slunce, je hezky, jede se hrozně. Vůbec to netáhne, bagáž nesedí, sedlo je nějak divně a vůbec. Kromě toho je to tu do kopců. Jedeme pomalu a velmi ztěžka a k večeru zastavujeme v MIROŠOVĚ v hospodě na večeři. Jsem zničen podstatně víc než v Německu po ujetí 168 km. Kousek za MIROŠOVEM jsme zajeli do lesa, postavili doupě a chcípili.

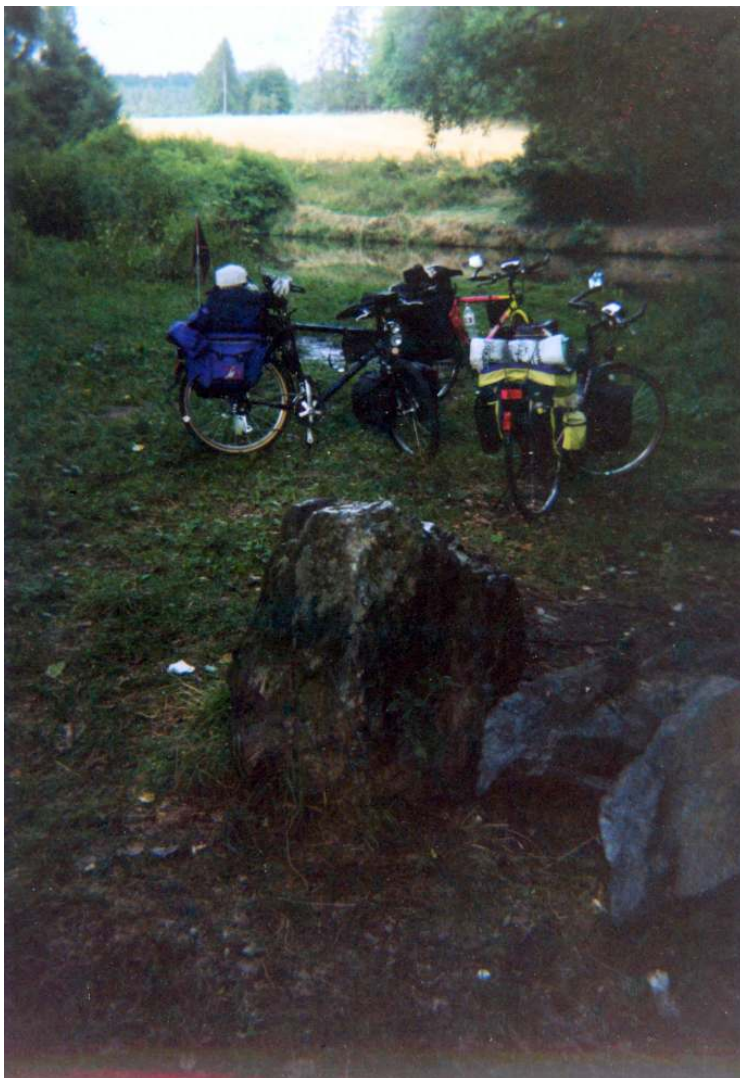
Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Mirošov	67,0	4203	88,7	17,7	21-26

Ráno 16.8. středa

Prší. No tak to jsme fakt potřebovali. Kolem jedenácté přestává.

Vstáváme a vydáváme se na poslední etapu letošní Expedice.

Hned při výjezdu na silnici jsme si všimli cedulí, které nám oznamují, že jsme ve vojenském prostoru, kam je vstup přísně zakázán. To jsme rádi, že to víme.

Odjíždíme. Silnice jsou mokré, vzduch vlhký, nejede se nejlépe. Kromě toho jsme zmokli. Hodně. Pokračujeme v cestě. Projíždíme ZDICE. Kdopak je to támhle na chodníku! Přeci Jarda! Náhoda? Zastavili jsme. V kostce mu povyprávěli, jak bylo a jedeme dál.

V BEROUNĚ jsme zase zmokli. Pakárna! Jedeme přes RUDNOU po staré Plzeňské do ZLIČÍNA. Odtud pak volným sjezdem kolem Motolské vozovny na Smíchov k Andělu. Pokračujeme přes Újezd na Nové Město, do Karlína a tunelem na Žižkov. Přijíždíme na stadion, parkujeme a tím končí EXPEDICE 95´

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	50,0	4282	79,0	18,5	14-22

DOSLOV

Cesta se vydařila. Viděli jsme v podstatě vše, co nás zajímalo, trochu jsme poznali lidi, se kterými jsme měli co do činění. Konec konců o tom svědčí věta vět na straně 60. Lid Dánský proslul tím, že dokáže vypít neuvěřitelné množství alkoholu. Je to pravda. Mimo to museli být značně podnapilí už v době, kdy osidlovali svou vlast. Jinak by si nikdy tak blbou zem nevybrali. Ale jinak jsou to velmi příjemní a přívětiví lidé. Zem mají placatou obklopenou mořem, ve kterém se nedá koupat. Na rozdíl od severních Němců, mají tady velice dobré silnice a stezky. Souhrnně můžu říci, že se nám to líbilo a už se těšíme na příští Expedici.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	1802	0	0	-
Žilina	45	1841	39,6	15,6	
Toužim	67,5	1936	99,4	14,7	
Potůčky	58,5	2005	68,8	15,0	
Kleinesaara	64,5	2122	108	15,9	
Grossenehrich	58,5	2230	108,2	15,9	
Lindau	51,5	2313	82,1	16,6	
Rehn	50,0	2427	113,2	17,4	
Bodenteich	32,5	2525	97,9	19,3	
Zarrentin	42,0	2636	111,5	19,8	
Gettorf	46,0	2805	168,5	16,3	
Froslev	39,5	2914	108,9	16,2	
Koldby	34,5	3015	101,8	18,5	
Andrerup	42,0	3101	84,9	20,1	30-35
Knud	40,0	3134	33,2	13,4	27-37
Langballing	47,0	3226	90,8	17,7	35->40
Langballing	15,0	3227	0,8	9	35-40
Preetz	37,5	3349	122,3	18,2	37-39
Schwarzenberg	42,5	3464	114,3	17,4	35-37

Zernien	45,0	3537	73,1	19,2	25-31
Schlassmodern	50,0	3650	113,2	17,4	25-32
Eisleben	54,5	3772	122,0	17,7	35-37
Jena	67,0	3877	104,8	19,9	25-32
Aš	64,0	3994	116,0	15,2	21-25
Domažlice	58,0	4114	120,1	18,7	25-30
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno
Domažlice	0	4114	0	0	neměřeno
Mirošov	67,0	4203	88,7	17,7	21-26
Praha	50,0	4282	79,0	18,5	14-22

Celkem

2480 km

Obrazová příloha

Německo, před supermarketem Edeka

Dánsko, úplně přesně vím kde, ale ne a ne si vzpomenout...